

वा० रा०

॥१०१॥

किंति हनूमानपिरावणंप्रहृतवानित्येवंरूपांकीर्तिं ज्ञातविकांतं ज्ञातपराक्रमं ॥ ५७ ॥ रावणस्यवचइति ज्ञातविक्रमनाशयिष्यामीत्येवंरूपं ॥ पूर्वमयाप्रहतं अक्षं तन्नामानं
सुतंस्मर मत्पराक्रमज्ञानायेतिशेषः ॥ पूर्वमेवज्ञातत्वादिदानींकिमपि मद्विक्रमविषये ज्ञातव्यंनास्तीतिभावः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ समाधूतः कंपितः ॥ भूमिचले भू

क्षिप्रंप्रहरतिःशंकंस्थिरांकीर्तिमवाप्नुहि ॥ ततस्त्वांज्ञातविकांतंनाशयिष्यामिवानर ॥ ५७ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वावायुसूनुर्वचोब्रवी
त् ॥ प्रहतंहिमयापूर्वमक्षंतवसुतंस्मर ॥ ५८ ॥ एवमुक्तोमहातेजारावणोराक्षसेश्वरः ॥ आजघानानिलसुतंतलेनोरसिवीर्यवान् ॥
सतलाभिहतस्तेनचचालचमुद्गुर्मुद्गुः ॥ ५९ ॥ स्थितोमुहूर्ततेजस्वीस्थैर्यैरुत्त्वामहामतिः ॥ आजघानचसंकुदस्तलेनैवामरद्विषं ॥ ६० ॥
ततःसतेनाभिहतोवानरेणमहात्मना ॥ दशग्रीवःसमाधूतोयथाभूमिचलेचलः ॥ ६१ ॥ संग्रामेतंतथादृष्ट्वारावणंतलनाडितं ॥ ऋषयो
वानराःसिद्धानेदुर्देवाःसुरासुरैः ॥ ६२ ॥ अथाश्वस्यमहातेजारावणोवाक्यमब्रवीत् ॥ साधुवानरवीर्येणश्लाघनीयोसिमेरिपुः ॥ ६३ ॥
रावणेनैवमुक्तस्तुमारुतिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ धिगस्तुममवीर्यस्ययत्वंजीवसिरावण ॥ ६४ ॥ सरुत्तुप्रहरेदानींदुर्बुद्धेकिंविकथ्यसे ॥ तत
स्त्वांमामकोमुष्टिर्नयिष्यतियमक्षयं ॥ ६५ ॥ ततोमारुतिर्वाक्येनकोपस्तस्यप्रजज्वले ॥ संरक्तनयनोयत्नान्मुष्टिमावृत्यदक्षिणं ॥ पा
तयामासवेगेनवानरोरसिवीर्यवान् ॥ ६६ ॥ हनूमान्वक्षसिव्यूढेसंचचालपुनःपुनः ॥ विद्वलंतंतदादृष्ट्वाहनूमंतंमहाबलं ॥ ६७ ॥ रथे
नानिरथःशरीरंभीमंभयगात् ॥ राक्षसानामधिपतिर्दशग्रीवःप्रतापवान् ॥ ६८ ॥ पन्नगप्रतिमैर्भीमैःपरमर्माभिभेदनैः ॥ शरै
रादीपयामासनीलंदरिचमुपति ॥ ६९ ॥

वीर्यस्यधिकं वीर्यंविहित्यर्थः ॥ यत्त्रजोचमि मनसराधितोपीत्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

यु० कां०

॥१०१॥